

ΣΥΝΟΔΟΣ G-20: ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ “ΗΓΕΜΟΝΙΑ” & ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΣ “ΠΟΛΕΜΟΣ”

Η άρνηση της Γερμανίας και της Κίνας να δεσμευτούν στην πρόταση του Μπαράκ Ομπάμα για την επιβολή ορίου στα εμπορικά ισοζύγια των κρατών και η αδιέξοδη διαμάχη Η.Π.Α.-Κίνας για τον **νομισματικό πόλεμο δολαρίου και γουάν**, ήταν τα δύο ζητήματα που κυριάρχησαν

στη Σύνοδο των 20 μεγαλύτερων οικονομιών του κόσμου (G-20), στη Σεούλ της Νότιας Κορέας.

Το Βερολίνο έκλεψε τις εντυπώσεις από τους γίγαντες του G-2 (Η.Π.Α.-Κίνα), αν και **καμία δεσμευτική συμφωνία δεν επιτεύχθηκε**, με τους 20 ηγέτες **να παραπέμπουν την επίλυση** των σημαντικών οικονομικών ανισορροπιών και προβλημάτων για το **...2011**.

Οι Η.Π.Α. βρέθηκαν αντιμέτωπες με τις μεγάλες εξαγωγικές οικονομίες, και κυρίως την Κίνα και τη Γερμανία. Η πρόταση του Αμερικανού προέδρου Μπαράκ Ομπάμα για την επιβολή ορίου 4% του Α.Ε.Π. στα εμπορικά ισοζύγια συνάντησε την άρνηση Γερμανίας και Κίνας, τις οποίες και στόχευε, ενώ έγινε και αντικείμενο επικρίσεων ως προσπάθεια «προστατευτισμού». Τόσο η Γερμανία όσο και η Κίνα βρήκαν αρκετούς συμμάχους –κυρίως από την Ασία, αλλά και τη Βραζιλία- στην εναντίωσή τους στην αμερικανική πρόταση για επιβολή ορίων, ενώ η γερμανική στάση ήταν κατά κάποιους ηγεμονική, κατά κάποιους άλλους εριστική.

Η γερμανική απάντηση στα δεσμευτικά όρια που πρότεινε η Ουάσινγκτον είχε να κάνει με τη «μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα»

των γερμανικών επιχειρήσεων εναντίον των αμερικανικών, ενώ λίγες ημέρες πριν τη Σύνοδο της Σεούλ, ο Γερμανός Υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε δήλωνε στο Spiegel ότι **«οι ΗΠΑ ζουν εδώ και πολύ καιρό με δανεικά»**[1], απορρίπτοντας κάθε ενδεχόμενο να δεχτεί το Βερολίνο δεσμευτικά όρια και επικρίνοντας τη «χαμηλή ανταγωνιστικότητα» της αμερικανικής οικονομίας.

Η Γερμανία σε αυτή τη Σύνοδο άλλωστε, πήγαινε στη Σεούλ έχοντας ουσιαστικά στο ...πλευρό της και τη νέα βρετανική κυβέρνηση που επιλέγει πρόγραμμα λιτότητας, σε αντίθεση με την προηγούμενη κυβέρνηση που συντασσόμενη με την Ουάσινγκτον προτιμούσε τη «στήριξη» της οικονομίας. Η Γαλλία, χώρα με τεράστιο έλλειμμα, έπρεπε να ισορροπήσει ανάμεσα στις Η.Π.Α. λόγω κοινού προβλήματος, και τον εταίρο της στην Ε.Ε. Γερμανία που βρίσκεται στην απέναντι πλευρά. Ο δύσκολος ρόλος της Γαλλίας θα συνεχιστεί σύμφωνα με τους αναλυτές και το 2011, όταν και αναλαμβάνει την προεδρία του G-20.

Οι Γερμανοί παρά την επιτυχία τους έχουν τουλάχιστον έναν σοβαρό λόγο να ανησυχούν, τον **«νομισματικό πόλεμο»**, με την **κούρσα υποτίμησης δολαρίου και γουάν από Η.Π.Α. και Κίνα αντίστοιχα**. Η Ουάσινγκτον παρά τις επίπονες διαπραγματεύσεις δεν κατάφερε επί της ουσίας να πείσει την Κίνα να «αφήσει την τιμή του γουάν να καθορίζεται από τις «αγορές»». Και πώς να το κάνει, όταν λίγο πριν τη Σύνοδο της Σεούλ έχει ανακοινώσει την εκτύπωση **600 δις δολαρίων τα οποία θα γεμίσουν τις παγκόσμιες αγορές** με συνέπεια την περαιτέρω υποτίμηση του δολαρίου.

Ουάσινγκτον και Πεκίνο πάντως, συμφώνησαν, εντελώς αόριστα, να μην προβούν σε ανταγωνιστικές υποτιμήσεις των νομισμάτων τους. Πέραν αυτού, η ελάχιστη δυνατή συμφωνία περιορίστηκε στη βαθμιαία αλλαγή των συναλλαγματικών ισοτιμιών, τη δημιουργία ενός μηχανισμού αποτίμησης **–χωρίς πάντως να αναφέρεται ο τρόπος και ο χρόνος που αυτά θα συμβούν–** και στην περαιτέρω ενδυνάμωση του ρόλου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, την οποία εδώ και χρόνια επιδιώκουν οι περισσότεροι ηγέτες των 20 μεγαλύτερων οικονομιών του κόσμου.

Το τελικό κείμενο της Συνόδου είναι εξαιρετικά ασαφές, καθώς δεν αναφέρει συγκεκριμένους τρόπους άμβλυνσης της παγκόσμιας «οικονομικής ανισορροπίας» και επίτευξης σταθερότητας στην παγκόσμια αγορά.

Ο πρόεδρος της Βραζιλίας, Λούλα ντα Σίλβα, προειδοποίησε ότι σε περίπτωση που χώρες όπως η Γερμανία συνεχίζουν να στηρίζουν την οικονομική τους ανάπτυξη αποκλειστικά στις εξαγωγές χωρίς να ενισχύουν την εσωτερική κατανάλωση, η παγκόσμια οικονομία οδηγείται σε χρεωκοπία. Την ίδια διαπίστωση-προειδοποίηση είχαν κάνει εδώ και καιρό οι υπουργοί Οικονομίας Η.Π.Α. και Γαλλίας, ο Τίμοθι Γκάιντερ και η Κριστίν Λαγκάρντ.

Η γερμανική ανάπτυξη όμως, η οποία εκτιμάται ότι θα φτάσει στο 3,7% για το 2010, στηριζόμενη στις εξαγωγές είναι η μεγάλη ευνοημένη της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και της κρίσης χρέους της Ευρωζώνης. Σε ρόλο οδηγού από τις Βρυξέλλες το Βερολίνο υποστηρίζει την ασφυκτική λιτότητα και τις περικοπές δαπανών, σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση, της οποίας τα 500 εκατομμύρια πολίτες μοιάζουν έρμαιο των φημών, των οίκων αξιολόγησης, των διάσημων οικονομικών εφημερίδων συγκεκριμένων συμφερόντων και πάνω απ' όλα των «αυτορρυθμιζόμενων» αγορών.

Όπως αποδεικνύεται όμως εκ των πραγμάτων, η ασφυκτική λιτότητα, δεν πετυχαίνει τίποτα περισσότερο από στασιμότητα στην ανάπτυξη και παράταση της κατάστασης εκτάκτου ανάγκης, στην οποία έχει μπει ολόκληρη η «περιφέρεια» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Πηγές: Der Spiegel, Reuters, Znet, BBC)

[1] Interview With German Finance Minister Schäuble 'The US Has Lived on Borrowed Money for Too Long', Der Spiegel, 11 Νοεμβρίου 2010

Άρης Καπαράκης

Συνεργάτης της ΜΚΟ Σόλων
aris@solon.org.gr

15 Νοεμβρίου 2010